

การจัดการความรู้
ด้านการเขียนบทความวิจัย และ การเขียนตำรา
ประจำปีการศึกษา 2564

คณะสัตวแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

สารบัญ

	หน้า
วัตถุประสงค์	3
กระบวนการ หรือขั้นตอนการดำเนินการ	
1. การส่งบทความเพื่อการตีพิมพ์ (manuscript preparation and publication)	3
2. การเขียนตำรา หรือ หนังสือ เพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ	6
ผลการดำเนินงาน	8
สรุปผลการจัดการความรู้	13
ภาพกิจกรรม	15

วัตถุประสงค์

1. สร้างความเข้าใจ และแรงจูงใจในการเขียนบทความ (manuscript) เพื่อส่งตีพิมพ์ในวารสารทั้งแบบระดับชาติ และนานาชาติ โดยมุ่งเน้นตั้งแต่การเริ่มต้นเขียนงานเพื่อส่งตีพิมพ์, การเลือกวารสารที่เหมาะสมกับชนิดของงานเขียน, การพิจารณาความเชื่อมั่นของ journal ranking ที่มีการอัปเดตทุกๆ 2 ปี, การติดตามผลหลังการส่งงานเพื่อขอตีพิมพ์
2. สามารถแยกความแตกต่างระหว่างการเขียน ตำรา และ หนังสือ เพื่อประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการ, เทคนิคการเลือกชื่อเรื่อง และการวางรูปแบบหนังสือ ตำราที่ถูกต้อง

กระบวนการ หรือขั้นตอนการดำเนินการ

ขั้นตอนการจัดการความรู้ด้านการเขียนบทความ และตำรา

1. เรียนรู้กับบุคลากรภายนอกจากสถาบันที่มีประสบการณ์ในการสร้างงานวิจัยทางสัตวแพทย์ และ ส่งบทความตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติที่จัดอยู่ใน high ranking (Quartile 1) และ ดำรงตำแหน่งเป็น editor ในวารสารระดับนานาชาติ (Peer J Journal) โดยจัดรูปแบบงานแบบ onsite ณ ห้องประชุมโรงพยาบาลสัตว์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก บางพระ จ.ชลบุรี ในวันที่ 24 ธันวาคม 2564 เวลา 9.00-12.00 น. ในประเด็น เรื่อง “การเขียน manuscript ที่วารสารต้องกวดมือเรียกหา และการเขียนตำรา & หนังสือ ที่ปรับแก้เล็กน้อย” วิทยากรผู้ถ่ายทอดความรู้คือ ศาสตราจารย์ นายสัตวแพทย์ ดร.กรกฎ งานวงศ์พานิชย์จากคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ทำการสรุปรายละเอียดจากการอบรมและจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับวารสารแต่ละประเภท, การตัดสินใจเลือกวารสารที่จะนำบทความส่งตีพิมพ์, การตรวจสอบความรวดเร็วในการตอบรับบทความตีพิมพ์, องค์ประกอบของ manuscript, การประเมินคุณภาพบทความงานวิจัย
3. สรุปและเผยแพร่องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างงานวิจัย และ การเลือกวารสารที่เหมาะสมกับงานวิจัยเพื่อการตีพิมพ์ที่ รวมถึง การเขียนตำรา หรือ หนังสือที่มีรูปแบบถูกต้อง เพื่อประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการให้กับคณาจารย์ในคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

รายละเอียดการดำเนินงาน

1. การส่งบทความเพื่อการตีพิมพ์ (manuscript preparation and publication)

บทความวิจัยที่ส่งตีพิมพ์ ควรเลือกวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ได้แก่ ISI, SCOPUS, Scimago Journal ranking และ TCI โดยควรหลีกเลี่ยง หรือ เช็คในแน่ใจว่าวารสารที่เลือกส่งนั้น ไม่ใช่ ghost journal หรือ เป็นวารสารที่ไม่มีการเคลื่อนไหว (ไม่มีการตีพิมพ์บทความ)

การวัดคุณภาพของวารสาร (Journal quality indicator (metrics)) โดยแต่ละฐานข้อมูลดังกล่าวมี journal quality indicator ที่แตกต่างกัน ดังนี้

- ISI คือ ฐานข้อมูล the Web of Science ที่สร้างขึ้นโดย the Institute for Scientific Information (ISI), บ่งชี้ หรือ วัด คุณภาพของวารสาร (journal index) ที่อยู่ในรายชื่อของ the Web of Science เป็น journal impact factor (JIF) (<https://isindexing.com/isi/>)

สถาบัน the Institute for Scientific Information เป็นฐานข้อมูลที่รวบรวมวารสารและสร้างค่า journal index ใน 3 หมวดหมู่หลัก คือ วิทยาศาสตร์ หรือ the Science Citation Index (SCI), สังคมศาสตร์ หรือ Social Sciences Citation Index (SSCI), และ ศิลปศาสตร์และมนุษยศาสตร์ หรือ the Arts and Humanities Citation Index (AHCI)

โดย impact factor คือ ความถี่เฉลี่ยที่บทความของวารสารใดๆถูกอ้างอิงถึง (citation) ในปีใดปีหนึ่ง หรือ ในช่วงเวลาหนึ่ง (measure of the frequency with which the "average article" in a journal has been cited in a particular year or period)

- SCOPUS คือ ฐานข้อมูลที่บ่งชี้ หรือ วัด คุณภาพของวารสาร (journal index) เป็น CiteScore (<https://www.scopus.com/sources>) จัดทำโดยบริษัท Elsevier

CiteScore คำนวนจากจำนวนการอ้างอิงที่วารสาร (journal) นั้นถูกอ้างอิงในช่วง 3 ปีก่อนหน้า ทหารด้วยจำนวนบทความทั้งหมด (สุทธิ) ของวารสารที่อยู่ใน subject area เดียวกัน ในฐานข้อมูล Scopus ช่วงเวลา 3 ปีเดียวกัน (ก็จะได้เป็น CiteScore ของปีที่ต้องการทราบ)

Note: วารสารใน ISI list จะอยู่ในฐานข้อมูล SCOPUS ทั้งหมด แต่วารสารในฐานข้อมูล SCOPUS บางวารสารเท่านั้น ที่อยู่ในฐานข้อมูล ISI (ไม่ใช่ทุกวารสาร)

- SCImago (<http://www.scimagojr.com>) บ่งชี้ หรือ วัด คุณภาพของวารสาร (journal index) เป็น Journal quartile score (Q)

Q คือ ความถี่ของวารสาร (journal) นั้นๆถูกใช้อ้างอิง ใน subject area ใดๆ (เช่น วารสารทางการแพทย์ หรือ ทางพันธุกรรม เป็นต้น) เปรียบเทียบกับจำนวนวารสารใน subject area เดียวกันทั้งหมดที่อยู่ในฐานข้อมูล Scimago โดยจะมีการวัดผลราย 2 ปี

ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 subject categories

Q1 = top position (the highest 25% of data)

Q2 = middle-high position (อยู่ระหว่าง top 50% และ top 25%)

Q3 = middle-low position (อยู่ระหว่าง top 75% และ top 50%)

Q4 = bottom position (bottom 25%)

โดย Q1 คือ วารสาร (journal) ที่มีการอ้างอิงใน 25% แรก ของจำนวนวารสารทั้งหมดใน subject area เดียวกันในเวลาที่ Scimago วัดผล, โดยปกติ 1 วารสาร อาจมีการอ้างอิงได้ในหลาย subject area ซึ่งอาจให้การจัดกลุ่ม Quartile (Q) ของวารสารนั้นๆอยู่ในระดับ ranking ที่แตกต่างกันไปตามแต่ละ subject area

- H-Index (Hirsch index)

จัดทำโดย ฐานข้อมูล Scimago โดยใช้ข้อมูลการอ้างอิงจากฐานข้อมูล Scopus นิยมใช้ในการวัดคุณภาพของ Individual researchers หรือ วารสาร

ตัวอย่างเช่น นักวิจัยมีค่า h index = x หมายถึงนักวิจัยมีผลงานวิจัยอยู่จำนวน x บทความ ซึ่งเป็นบทความที่ได้รับการอ้างอิงจำนวน x ครั้งหรือมากกว่านั้น

หรือ วารสาร มีค่า h index = 20 หมายถึง วารสารที่มีบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ (published publications) จำนวน 20 บทความ โดยถูกอ้างอิง 20 ครั้ง หรือ มากกว่า

- TCI : Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) คือ ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (<https://tci-thailand.org/>) โดยวัดผลความถี่ของวารสารนั้นๆถูกใช้อ้างอิง ใน subject area ใดๆ เปรียบเทียบกับจำนวนวารสารใน subject area เดียวกันทั้งหมดที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI และรายงานค่า TCI Impact Factors 3 กลุ่ม คือ TCI 1, TCI 2 และ TCI 3 โดยรอบประเมินปัจจุบันคือ 2663-2567

วารสารกลุ่มที่ 1 (TCI 1) : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI และอยู่ในฐานข้อมูล TCI และจะถูกคัดเลือกเข้าสู่ฐานข้อมูล ASEAN Citation Index (ACI) ต่อไป (ณ ปีล่าสุดที่ประกาศ)

วารสารกลุ่มที่ 2 (TCI 2) : วารสารที่ผ่านการรับรองคุณภาพของ TCI และอยู่ในฐานข้อมูล TCI

วารสารกลุ่มที่ 3 (TCI 3) : วารสารที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพ และอาจไม่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล TCI ในอนาคต

2. การเขียนตำรา หรือ หนังสือ เพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ

ตำรา หมายถึง เป็นพื้นฐานวิชาที่รวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ, ทำให้เกิดความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติในเรื่องนั้นๆอย่างลึกซึ้ง, ทำให้การศึกษามีมาตรฐานในระดับใกล้เคียงกัน, เป็นแหล่งเริ่มต้นของการค้นคว้าและวิจัย

โดยตำราเป็นสิ่งที่ผู้เขียนเขียนขึ้นเพื่อประกอบการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ โดยที่ผู้เขียนอาจไม่จำเป็นต้องทำวิจัยเกี่ยวกับหัวข้อนั้นๆเพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการเขียนก็ได้ แต่เป็นการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง (ข้อมูลทุติยภูมิ) มาสังเคราะห์และ บูรณาการ, โดยไม่จำเป็นต้องมี peer review องค์ประกอบที่ตำราต้องมีในเล่ม คือ

1. มีการเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ
2. มีสารบัญ เนื้อเรื่อง และการอ้างอิงที่ครบถ้วน
3. เนื้อหาสมบูรณ์ และทันสมัย
4. มีดัชนี
5. มีเลข ISBN

รูปแบบตำราที่ถูกต้อง ประกอบด้วย

1. กระดาษหุ้มปก (cover) - ป้องกันปกชำรุด และ ดึงดูดความสนใจ
2. ปกรอง (fly-leaf) ซึ่งเป็นปกหน้าและปกหลัง – ทำหน้าที่ยึดเล่มให้แข็งแรง
3. ปกใน (title page) - ระบุรายละเอียด ชื่อผู้แต่ง พิมพ์ครั้งที่ จำนวนที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ สถานที่ของ

สำนักพิมพ์ และ เลข ISBN

4. หน้าลิขสิทธิ์ (copyright page) มักใช้ด้านหลังปกใน
5. หน้าอุทิศ (dedication page)
6. คำนิยม (foreword)

ควรหลีกเลี่ยง ผู้ที่มีชื่อเสียงและเกี่ยวข้องกับวิชาหรือวงการนี้มากที่สุด, เป็นบุคคลที่รู้จักเราเป็นอย่างดี เนื่องจากบุคคลดังกล่าวจะไม่ได้ถูกคัดเลือกให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาดำราเล่มนั้นประกอบการขอ

ตำแหน่งวิชาการ (อาจารย์กรกฎ ชี้แจงว่าเป็นสิ่งที่อาจารย์ประสบมากับตนเอง ซึ่งถือว่าเป็นคำแนะนำที่แตกต่างจากผู้อื่น)

7. คำนำ(preface)
 8. ประวัติผู้พิมพ์ (อาจแยกไว้ที่ปกหลัง)
 9. สารบัญ
 10. สารบัญภาพ ควรดูความสอดคล้องว่าจะใช้คำว่า ภาพ หรือ รูป
 11. บรรณานุกรม (bibliographies) หรือ เอกสารอ้างอิง (references) แต่ละบท หรือรวมไว้ท้ายเล่มก่อน
- ดรรรชนี

บรรณานุกรม คือ ข้อมูลที่ใช้ในเนื้อหาตำรา แต่ไม่ได้มีการระบุไว้ในประโยคใดประโยคหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจาก เอกสารอ้างอิง ที่มีการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลไว้ท้ายประโยค

12. ภาคผนวก
13. ดรรรชนี
14. ปกในด้านหลัง แสดงสถานที่พิมพ์ โดยพิมพ์ด้วยตัวเล็ก และ เป็นข้อความสั้นๆ

ข้อควรคำนึงในการเขียนตำรา

เรื่องที่เขียนเพื่อผลิตเป็นตำรา คือ เรื่องที่เราถนัดมากที่สุด หรือ เรื่องที่มีผลงานวิจัยของผู้เขียน, เป็นเรื่องที่สอนเป็นประจำ, เป็นเรื่องที่มีเอกสารอ้างอิงพร้อม, เป็นเรื่องที่ยังไม่มีใครเขียน หรือ มีการเขียนที่มีแตกต่างกับผู้อื่น, ใครคือผู้อ่าน, ผู้จัดพิมพ์ และ เงินทุน

ชื่อเรื่อง ควรใช้ชื่อที่เด่น แต่ กะทัดรัด, ระบุเนื้อหาเฉพาะ, ไม่ซ้ำกับตำราที่มีอยู่เดิม, ไม่ใช้ชื่อที่มีคำศัพท์ที่ยังไม่มีการใช้อย่างแพร่หลาย และ มีความทันสมัย

เนื้อหา ต้องเป็นไปตามพื้นฐานการใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง (คำศัพท์ที่ใช้ เป็นไปตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔) และ ต้องแยกว่าเป็นตำราที่เน้นข้อมูลทฤษฎี หรือ การปฏิบัติ

องค์ประกอบของเนื้อหาแต่ละบท (chapter) ประกอบด้วย จุดประสงค์ประจำบท, เค้าโครงบท, แนวคิด (concept) ที่ผู้อ่านควรได้รับ, เนื้อหาวิชา, บทสรุป และ หนังสืออ่านประกอบหรือเอกสารอ้างอิง โดยความสำคัญของบทแรกควรวางพื้นฐานผู้อ่านไปสู่บทอื่นในลำดับต่อไป

การอธิบายด้วยภาพ ต้องระมัดระวังเรื่องลิขสิทธิ์ ควรใช้ภาพของผู้เขียนเอง

ปัญหาที่มักพบในการผลิตตำรา คือ ปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์, ปัญหาเรื่องทุนในการพิมพ์, สำนักพิมพ์ และ ยอดขาย เนื่องจากจำนวนเล่มที่ตีพิมพ์ (ต่อครั้งน้อยเล่ม), จำนวนครั้งที่ตีพิมพ์ซ้ำ (หรือ มีการตีพิมพ์เพียง 1 ครั้ง) เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของตำรานั้นๆ และมีผลต่อการใช้ตำรานั้นประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการ

หนังสือ คือ ข้อมูลที่ผู้เขียนมีความสนใจ และถนัด โดยเป็นข้อมูลที่เกิดจากการทำวิจัยของผู้เขียนเอง หรือ แนวคิดของผู้เขียนที่แสดงออกมาโดยไม่ได้หยิบยก หรือสังเคราะห์มาจากข้อมูลของผู้อื่น (เป็นข้อมูลปฐมภูมิ) โดย หนังสือไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามรายวิชาที่ผู้เขียนสอน

อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบของหนังสือ เป็นไปตามหลักการเขียนตำรา รวมถึงข้อควรคำนึงต่างๆเช่นกัน

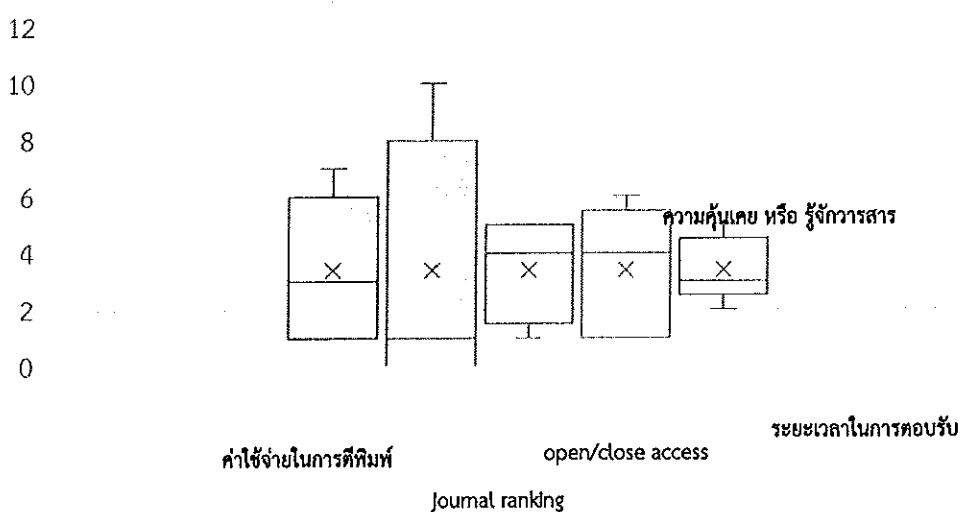
ผลการดำเนินงาน จากการตอบแบบสอบถาม

แบ่งออกเป็น

1. เหตุผลในการเลือกวารสารสำหรับส่งบทความเพื่อตีพิมพ์

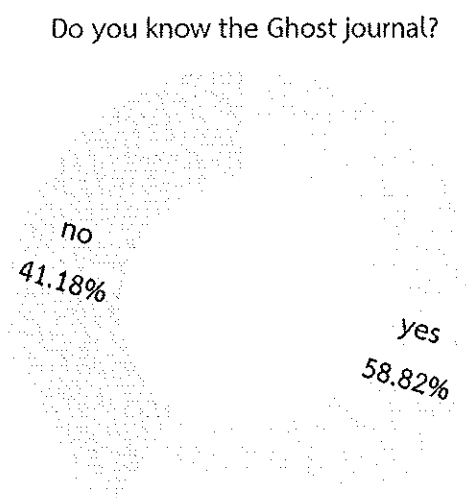
พบว่าค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ และ journal ranking เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้อาจารย์ในคณะสัตวแพทยศาสตร์ใช้ในการตัดสินใจเลือกวารสารเพื่อส่งบทความตีพิมพ์ สำหรับปัจจัยรองลงมา ได้แก่ open หรือ close journal access, ความคุ้นเคย หรือรู้จักวารสาร, ระยะเวลาในการตอบรับบทความตีพิมพ์, ข้อมูลสรุปตั้งแผนภูมิภาพ

เหตุผลในการเลือกวารสารสำหรับส่งบทความเพื่อตีพิมพ์

2. รู้จัก Ghost Journal หรือไม่

อาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์ ร้อยละ 58.82 ทราบว่า ghost journal คือ วารสารที่ไม่มีอยู่จริง เป็นการตั้งขึ้นเพื่อหลอกลวงให้นักวิจัยส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ และมีการเรียกร้องค่าใช้จ่ายโดยไม่มีการตีพิมพ์ให้จริง แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ที่ไม่คุ้นเคยกับคำว่า ghost journal ร้อยละ 41.18, ข้อมูลสรุปดังแผนภูมิภาพ

3. วิธีตรวจสอบความเร็วของการ Accept แต่ละ Journal

อาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์ เลือกการสอบถามจากผู้ที่เคยส่งพิมพ์และข้อมูลจากเว็บไซต์ (เก็บสถิติระยะเวลาในการตอบรับ) มากที่สุด (41.18%) และยังมีการตรวจสอบในรูปแบบอื่นๆ ได้แก่ เปรียบเทียบระยะเวลาระหว่าง received / accepted / publish ที่มีรายละเอียดอยู่ในงานตีพิมพ์ที่ผ่านมา(17.65%), พิจารณาจากการตอบกลับอีเมลล์จากวารสาร และ ขั้นตอนของการตีพิมพ์แจ้งแก่นักวิจัยที่ยื่นตีพิมพ์ในเบื้องต้น (11.76%), ไม่มีการตรวจสอบ (23.53%) และ ไม่ทราบ (5.88%), รายละเอียดดังแผนภาพ (ขนาดของกล่องข้อความเป็นไปตามสัดส่วนการเลือกตอบของอาจารย์)

วิธีตรวจสอบความเร็วของการ Accept แต่ละ Journal

		เปรียบเทียบระยะเวลาห่าง received / accepted / publish ที่มีรายละเอียดอยู่ในงานตีพิมพ์ที่ผ่านมา	
		17.65	
		พิจารณาจากการตอบกลับในอีเมลจากวารสาร และ ขั้นตอนของการตีพิมพ์แจ้งแก่นักวิจัยที่ยื่นตีพิมพ์ในเบื้องต้น	
สอบถามจากผู้ที่เคยส่งพิมพ์และข้อมูลจากเว็บ (เก็บสถิติระยะเวลาในการตอบรับ)	ไม่มี	ไม่ทราบ	ไม่ทราบ
41.18	23.53	11.76	5.88

4. วิธีประเมินคุณภาพงาน (Manuscript) ให้เหมาะสมกับ Journal Ranking (Q1, Q2, Q3, Q4 หรืออื่นๆ)

อาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์ เลือกการเทียบเคียงงานในลักษณะใกล้เคียงกัน, ความครอบคลุมของงานวิจัยและจากลักษณะงานที่เคยมีการตีพิมพ์ในวารสารมาก่อน มากที่สุด (29.41%), และมีการประเมินคุณภาพงานจากวิธีอื่นๆ ได้แก่ การปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ/ ผู้ทรง/ ผู้มีความรู้ หรือ มีประสบการณ์ (23.53%) ซึ่งเท่ากับ การเลือกจาก quartile ที่ต้องการ, Journal ranking และ ความเหมาะสมระหว่างเนื้อหาของงานวิจัยและประเภทของวารสาร (23.53%), ไม่มี (11.76%) และ ไม่ทราบ (11.76%), รายละเอียดดังแผนภาพ (ขนาดของกล่องข้อความ เป็นไปตามสัดส่วนการเลือกตอบของอาจารย์)

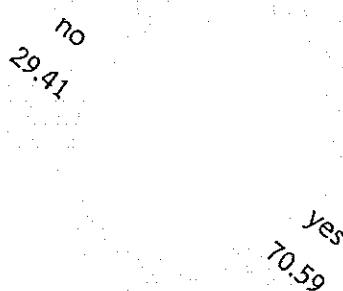
การประเมินคุณภาพงาน กับ วารสารที่จะส่งตีพิมพ์

ความครอบคลุมของงานวิจัยและจาก ลักษณะงานที่เคยมีการตีพิมพ์ในวารสาร	ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ หรือ มี ประสบการณ์	เลือกจาก quartile ที่ต้องการ	ไม่มี 11.76
มาก่อน 29.41	23.53	23.53	ไม่ทราบ 11.76

5. รู้จักองค์ประกอบภายใน Manuscript ครบทุกส่วนหรือไม่

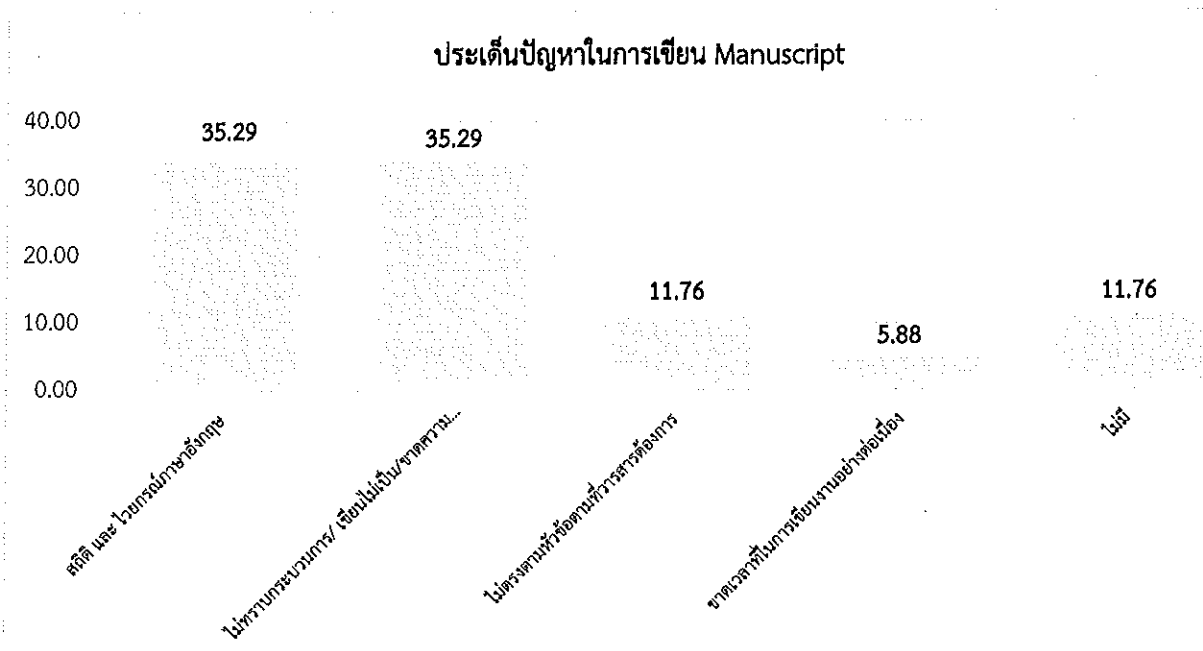
อาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์ ร้อยละ 70.59 รู้จักองค์ประกอบภายใน Manuscript ครบทุกส่วน แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ที่ไม่แน่ใจว่ารู้จักองค์ประกอบภายใน Manuscript ครบทุกส่วน ร้อยละ 29.41, ข้อมูลสรุปตั้งแผนภูมิภาพ

รู้จักองค์ประกอบภายใน Manuscript ครบทุกส่วน

6. ประเด็นปัญหาในการเขียน Manuscript ที่ท่านประสบ และมีวิธีดำเนินการเพื่อแก้ไข

ปัญหาที่พบขณะเขียนบทความที่อาจารย์พบมากที่สุด คือ การเลือกใช้หลักสถิติเพื่อวิเคราะห์ผลการศึกษา และ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (35.29%) ร่วมกับ ไม่ทราบกระบวนการ/ เขียนไม่เป็น/ขาดความเข้าใจด้านการวิเคราะห์ และวิจารณ์ผลการศึกษา (35.29%), นอกจากนี้ ยังพบปัญหาอื่นๆ ได้แก่ บทความและลักษณะงานไม่ตรงตามหัวข้อตามที่วารสารต้องการ (11.76%), ขาดเวลาที่ในการเขียนงานอย่างต่อเนื่อง (5.88%) และ ไม่พบปัญหาในการเขียนบทความงานวิจัย (11.76%), ข้อมูลสรุปดังแผนภูมิภาพ

7. วิธีการแก้ไขจากปัญหาที่พบขณะเขียนบทความงานวิจัย ได้แก่

การเลือกใช้หลักสถิติเพื่อวิเคราะห์ผลการศึกษา: เทียบเคียงกับงานที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อนหน้า ที่มีลักษณะงานใกล้เคียง

ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ : จ้างผู้เชี่ยวชาญตรวจทานภาษาอังกฤษ/ ขอคำปรึกษา หรือคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

ไม่ทราบกระบวนการ/ เขียนไม่เป็น/ขาดความเข้าใจด้านการวิเคราะห์ และวิจารณ์ผลการศึกษา : ปรึกษากับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ในการเขียนบทความงานวิจัย หรือ เทียบเคียงกับงานที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อนหน้า ที่มีลักษณะงานใกล้เคียง

สรุปผลการจัดการความรู้

1. มีความเข้าใจในชนิดของวารสาร และสามารถประเมินชนิดของวารสารได้ตรงตามงานวิจัยที่อาจารย์คณะสัตวแพทยศาสตร์จัดทำขึ้นทั้งในรูปแบบวารสารระดับชาติ และนานาชาติ
2. ทราบวิธีการตรวจสอบ journal ranking ทำให้มีความมั่นใจในการเลือกวารสารเพื่อส่งบทความวิจัยมากขึ้น
3. เข้าใจองค์ประกอบของตำรา การวางรูปแบบของตำราที่จัดทำเพื่อประกอบการขอตำแหน่งทางวิชาการได้ชัดเจนมากขึ้น รวมถึงเทคนิคการเลือกชื่อเรื่องที่เหมาะสม และมีความน่าสนใจ

ภาพกิจกรรม

